

Neluhajte jeden druhému, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami

a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti,

podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril.

Kolosenským 3:9-10

□

Preto neustávame, ale ak sa aj náš vonkajší človek ruší,

vnútorný sa obnovuje deň čo deň.

2. Korinským 4:16

Neoddeliteľnou súčasťou spásy hriešnika je nové narodenie. Pri novom narodení sa úplne a definitívne mení identita človeka zo starého človeka na nového človeka. Nový človek má zásadne novú prirodzenosť, aj keď zmena jeho prirodzenosti ešte nie je úplná, nie je završená, pretože telo ešte nie je vykúpené. Pre prirodzenosť nového človeka je charakteristické to, že nový človek sa obnovuje.

Božie slovo v Kolosenským 3:9-10 vysvetľuje, že ak sme novým stvorením v Kristovi, ak sme znovuzrodení, tak to znamená, že sme vyzliekli starého človeka. Znamená to, že už nežijeme (a nemáme žiť) život, ktorý je charakteristický pre starého človeka. Nekonáme (a nemáme konať) tak, ako konal starý človek (Efezským 4:20-24). Zároveň sme si obliekli nového človeka, vďaka čomu teraz žijeme (a máme naplno žiť) nový život.

Vyzlečenie starého človeka

Vyzlečenie starého človeka znamená zmenu našej identity. Táto zmena sa udiala pri znovuzrození a je definitívna, teda je raz a navždy, je nezvratiteľná. Sloveso „vyzliekli“ (Kolosenským 3:9) je tu v dokonavom vide, čo vyjadruje, že táto zmena je dokonaná, je úplná, je dokončená. Prakticky to v našom živote znamená, že po znovuzrození už nikdy viac nebudeme (svojou identitou) starým človekom. Vyzlečením starého človeka sa súčasne mení aj naša prirodzenosť a spôsob, ako budeme a ako máme žiť po vyzlečení starého človeka.

Oblečenie nového človeka

Ruka v ruke s vyzlečením starého človeka ide aj oblečenie nového človeka. Tieto dve skutočnosti nejde rozdeliť. Jedno bez druhého nemôže jestvovať. Neexistuje človek, ktorý by mal vyzlečeného starého človeka, ale nemal by oblečeného nového. Vyzlečenie starého človeka a oblečenie nového človeka znamená reálnu zmenu našej identity. Predtým identitou starý človek, teraz (zrazu) identitou nový človek. Táto zmena sa udiala pri znovuzrození a je definitívna, je raz a navždy, je nezvratiteľná. Sloveso „obliekli“ (Kolosenským 3:10) je tu rovnako v dokonavom vide, čo vyjadruje, že táto zmena je dokonaná, úplná, dokončená. Prakticky to v našom živote znamená, že po znovuzrození už navždy budeme (svojou identitou) novým človekom. Oblečenie nového človeka súčasne zásadne mení aj našu prirodzenosť a spôsob, ako budeme a ako máme žiť po oblečení si nového človeka.

Nový človek sa obnovuje

Božie slovo v Kolosenským 3:9-10 vysvetľuje, že ak sme sa stali novým človekom, tak pre tohto nového človeka je charakteristické to, že sa musí obnovovať – a obnovuje sa. Toto obnovovanie sa nového človeka je za účelom pravej známosti. Obnovovanie sa nového človeka je obnovovanie na Boží obraz, na obraz Boha, ktorý v nás nového človeka stvoril vtedy, keď nás pri znovuzrození nanovo stvoril v Kristovi. Potreba a realita obnovovania sa nového človeka je dôležitá skutočnosť. Poukazuje na to, že spasenie z viery samotnej si človek nemôže vyriešiť len tým, že raz urobí nejaké vyznanie alebo raz kladne zareaguje na takzvanú „oltárnu výzvu“. Spasiteľná živá viera má svoj dynamický a prebiehajúci rozmer prítomný v novom živote nového človeka. Spasiteľná viera sa v živote prejavuje tým, že znovuzrodený, nový človek, sa obnovuje denne s cieľom pravej známosti podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril.

Oblečenie sa do Krista

To, že Boh zmenil našu identitu, je vyjadrené opisom, že sme vyzliekli starého človeka a obliekli si nového. Táto skutočnosť je ešte umocnená aj opisom, že sme sa obliekli do Krista, že sme si Krista obliekli: „Lebo všetci, ktorí ste pokrstení v Krista, Krista ste obliekli.“ (Galatským 3:27) Opäť, aj tu oblečenie si Krista vyjadruje zmenu identity človeka pri znovuzrození, ktorá je definitívna, je raz a navždy, je nezvratiteľná. Sloveso „obliekli“ je aj tu opäť v dokonavom vide, čo vyjadruje, že táto zmena je dokonaná, úplná, dokončená. Oblečenie si Krista súčasne zásadne mení aj našu prirodzenosť a spôsob, ako budeme (a ako máme) žiť po oblečení si Krista.

Nový človek je obnovujúci sa človek

Nového človeka, ktorý v nádeji očakáva svoje oslávenie a vykúpenie tela, charakterizuje jedna kľúčová črta či vlastnosť – obnovuje sa. Nový človek, ktorý je stvorený v Kristovi, sa obnovuje, aby sa podobal obrazu Krista, pretože Boh ho stvoril v Kristovi práve na to, aby sa Kristovi podobal. Toto je zvláštna vec, ktorá si vyžaduje našu pozornosť.

Vyššie sme povedali, pričom sme tieto tvrdenia vystavali na priamych výpovediach Písma, že Krista sme si obliekli raz a navždy, nového človeka sme si obliekli raz a navždy, že tieto skutočnosti sú dokonané, definitívne a dokončené. Prečo potom, ak sme v Kristovi stvorení na jeho obraz, a Krista sme si už obliekli, musíme sa ešte aj obnovovať na Kristov obraz? Bez toho, aby sme porozumeli rozdielu medzi našou novou identitou a našou novou prirodzenosťou, túto vec nedokážeme správne pochopiť.

Naša identita sa zmenila zo starého na nového človeka razom, úplne a definitívne. Naša prirodzenosť sa tiež zmenila raz a navždy, definitívne, avšak zatiaľ nie úplne, pretože telo ešte nie je vykúpené. Naša prirodzenosť sa zmenila radikálne, pretože nám dominuje prirodzenosť nového človeka. Ale ešte sa nezmenila úplne, pretože popri prirodzenosti nového človeka prebýva v nás (v našom tele) ešte aj porazená prirodzenosť starého človeka (telesnosť), i keď už zbavená vlády. A to je dôvod, prečo sa musíme obnovovať (pozri články: „Starý a nový človek“ a „Vyzliekanie a obliekanie“, Solas číslo 50, jar 2021).

Písmo o tejto skutočnosti vyučuje priamo: „Preto neustávame, ale ak sa aj náš vonkajší človek

ruší, vnútorný sa obnovuje deň čo deň.“ (2. Korinským 4:16) Vonkajší človek je naša materiálna stránka zemskej existencie vyjadrená naším materiálnym telom („telo a krv“). Vonkajší človek do večného života na novej Zemi a v novom nebi vojsť nemôže. Pre vstup do večnosti preto dostaneme nové, oslávené telo, nebeské telo. Život nového človeka počas jeho pútnictva na tejto zemi je charakterizovaný tým, že jeho vonkajší človek (materiálne telo) chradne a upadá, slabne („porušuje“ sa, čiže pejoratívne „rozpadá“ sa). Avšak vnútorný človek, ten nový, nanovo-stvorený človek v Kristovi, ktorý tvorí a definuje našu novú identitu, sa bude deň čo deň obnovovať. Toto obnovovanie sa vnútorného človeka tvorí základnú črtu (charakteristiku) našej novej prirodzenosti, kým žijeme v nevykúpenom tele.

Obnovovanie sa – vyzliekanie starého človeka

Vnútorný človek sa deň čo deň obnovuje tým, že deň čo deň si vyzliekame prirodzenosť starého človeka. „aby ste zložili podľa predchádzajúceho spôsobu žitia vo vás vládnuvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach“ (Efezským 4:22). Je nám prikázané (novozmluvné príkazy, Kristov zákon) zložiť, čiže vyzliecť starého človeka a nechať ho vyzlečeného. Tento príkaz znamená, že nesmieme dovoliť, aby, teraz keď sme už novým človekom, nám opäť vládla telesná myseľ, vládla stará prirodzenosť, ktorá v nás prebýva, kým telo ešte nie je vykúpené. Prakticky to znamená, že musíme neustále, denno-denne Duchom umŕtvovať starú, telesnú prirodzenosť. Vo svojej mysli sa obnovovať tým, že budeme neustále utlmovať telesné myslenie a plniť myseľ duchovným zmýšľaním.

Obnovovanie sa – obliekanie nového človeka

Vnútorňý človek sa deň čo deň obnovuje tým, že deň čo deň obliekame prirodzenosť nového človeka: „a obnovili sa v duchu svojej mysle a obliekli si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy“ (Efezským 4:23-24). Novozmluvné Božie slovo (Kristov zákon) nám prikazuje obliecť si nového človeka (a nosiť ho oblečeného), voľne povedané neustále si obliekať nového človeka. Príkaz „obliecť si nového človeka“ je tu prepojený s príkazom „obnoviť sa v duchu svojej mysle“. Podľa toho poznáme, že obnovovanie sa vnútorného človeka má svoj zdroj v mysli znovuzrodeného človeka. Túto pravdu, túto skutočnosť nachádzame aj na inom mieste Písma: „A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale sa premeňte obnovením svojej mysli, aby ste zakúšali, čo je vôľa Božia, to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!“ (Rímskym 12:2). Aj tu je nám prikázané, aby sme sa premenili tým, že obnovíme svoju myseľ, a zotrvali premenení s obnovenou myseľou. Voľne povedané, aby sme sa neustále premieňali tým, že budeme neustále obnovovať svoju myseľ tak, aby bola myseľou duchovného človeka, a nie myseľou telesného človeka. Toto je súčasťou procesu „nepripodobňovania sa tomuto svetu“, ale „pripodobňovania sa Kristovi“.

Obnovovanie sa – obliekanie si Krista

Vnútorňý človek sa deň čo deň obnovuje tým, že deň čo deň si obliekame prirodzenosť Krista. „Ale si oblečte Pána Ježiša Krista a nestarajte sa o telo tak, aby sa v ňom zobúdžali zlé žiadosti.“ (Rímskym 13:14) Pána Ježiša Krista si máme „obliecť a stále ho nosiť oblečeného“. Máme ho mať „neustále oblečeného“ alebo voľne povedané, stále si ho obliekať. Tento obraz vyjadruje to, že sa máme neustále pripodobňovať Kristovi, neustále sa viac a viac premieňať na jeho obraz.

Zhrnutie

Neustále si vyzliekame už raz a navždy vyzlečeného starého človeka. Neustále si obliekame už raz a navždy oblečeného nového človeka. Ak by sme nerozlišovali medzi identitou a prirodzenosťou, javilo by sa to ako logický (racionálny) rozpor. To, že sme úplne a definitívne vyzliekli starého človeka a obliekli si nového, obliekli si Krista, platí v zmysle našej identity. Tieto zmeny v skutočnosti a reálne urobil v nás a s nami Boh.

To, že si deň čo deň obliekame – a musíme si obliekať, pretože nám to prikazuje Kristov novozmluvný zákon – nového človeka a Krista, a že to isté platí aj o denno-dennom vyzliekaní si starého človeka, platí v zmysle našej prirodzenosti a je to súčasť nášho zápasu o pripodobňovanie sa Kristovi, zápasu o posvätenie. Toto je naša povinnosť a úloha, náš údel. Je súčasťou nášho boja, v ktorom Duchom umŕtvujeme skutky tela, pretože o novom človeku v zemskom tele platí, že telo žiada proti Duchu a Duch proti telu.

nie zo skutkov spravodlivosti, ktoré by sme asi my boli činili,

ale podľa svojho milosrdenstva nás spasil kúpeľom opätovného splodenia

a obnovením Svätého Ducha.

Títovi 3:5